

udenom. Det er at gaa for vidt. Men jeg har ment, at en Maksimumshastighed af 2 Mil er en alt for snæver Bestemmelse i Forhold til, hvad der almindeligvis køres af saadanne Vogne uden Fare. Thi der er, som det ogsaa er sagt af flere Medlemmer, overordentlig stor Forskel paa den Fart, de kunne køre, naar de ikke møde andre Køretøjer paa Vejen, og det er lyst, klart Vejr, tørt Føre osv., og saa den Fart, de skulle køre med, naar der komme Vanskeligheder, naar de møde Vogne, maaske en for og en bag og to elektriske Sporvogne paa Siderne, som den højtærede Minister sagde. Det er under den Slags Forhold, at der kan fordres en langsom og forsigtig Kørsel. Derfor mener jeg, at Reglen bør koncentrerres paa, at naar man møder vejfarende, skal der tages alt tilbørligt Hensyn til dem. Men saa bør man paa den anden Side ikke sætte urimelig indskrænkende Bestemmelser for den Fart, de maa køre, naar der ingen Fare er.

Med Hensyn til Hastigheden i Københavns har den højtærede Minister omtalt, at Københavns Kommunalbestyrelse har anmodet om, at den foreslaaede 1½ Mils Fart for Byen maa blive sat op til 2 Mils Fart, og at der ingen Hindring maa blive lagt i Vejen for Kørsel ud ad den Del af Strandvejen, som sorterer under Byen. Dette maa sikkert ogsaa betragtes som et Udtryk for Publikums Mening her inde. Den ærede næstsidste Taler mente, at det københavnske Publikum ikke vilde synes om, at Automobileer fik Lov til at køre hurtigere end foreslaaet, men selv havde han ikke noget imod det. I det første har det ærede Medlem neppe Ret. Tværtimod, jeg tror, den offentlige Mening her inde er den, at der godt kan tilraades en Fart af 2 Mil som Maksimum, fordi det praktisk taget er urimeligt at forlange, at et Automobil her i Byen under ingen Omstændigheder maa køre hurtigere end den Minimumsfart, vi forlange af vore Drosker, hvilket er 1½ Mil i Timen. Det er det mindste, en Droske her skal præstere. Det er derfor i sig selv ganske urimeligt, at saadanne nyere Køretøjer, der væsentligt ere bestemte til at køre hurtigt — der er jo ogsaa Automobil-drosker, Frederiksberg har 4—6, som køre her i Byen —, ikke maa køre hurtigere end med Minimumsfart for Drosker. Jeg tror, at naar den højtærede Minister tænker noget nærmere over det, vil han kunne gaa med til friere Bestemmelser paa dette Omraade. Jeg havde troet, at hele denne Politivedtægt for København kunde have

ventet, indtil Loven var kommen igennem her, men af den højtærede Ministers Tale erfarer jeg, at den ikke skal vente. Jeg vil derfor lægge et godt Ord ind for, at den ærede Minister vil imødekomme Københavns Kommunalbestyrelse, hvad han sagde, at han saa gerne vilde, ogsaa paa dette Punkt.

Saa er der Erstatningsspørgsmaalet. Jeg synes, det er lidt haardt at lægge hele Bevisbyrden over paa Automobilstyreren. Det er i mange Tilfælde næsten ugørligt for ham at bevise, at det, der er sket ved et Sammenstød eller Faren for et saadant ikke skyldes nogen som helst Mangel paa Agtpaaagivenhed fra hans Side. I hvert Fald er det overordentlig svært. Der staaar, at naar der fra anden Side gøres Tegn til ham, skal han holde, men det er jo et meget stort Spørgsmaal, hvor tydeligt Tegnet har været, eller om han har set det, og om han har holdt straks, eller om han har kørt 5 eller 10 Alen frem. Grænsen er her meget elastisk. Skal han bevise i hvert enkelt Tilfælde, at han aldeles ikke har overtraadt Lovens Bestemmelser paa noget Punkt, og at Sammenstødet eller Faren for Sammenstødet absolut ikke skyldes ham, vil det i meget faa Tilfælde lykkes ham at gaa helt fri, skønt han maaske i Virkeligheden burde det. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det er en ret streng Fordring.

Med Hensyn til Vejbredden sagde den ærede Minister, at jeg skulde have ment, at det var fra Grøftkant til Grøftkant. Nej, det har jeg ikke ment. Jeg sagde netop: Vejbanen, men der var nogle af de andre Talere, som sagde, at det passede ikke paa deres Amtsveje, det maatte regnes fra Grøft til Grøft, for selve Kørebanen var ikke 12 Alen bred, og de gik ud fra, at det var de Veje, som der var tænkt paa, hvad der ogsaa fremgik af den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg rettede saa min Udtalelse fra „Vejbanen“ til „fra Grøft til Grøft“. Jeg har ogsaa opfattet det saaledes, at en Trærække eller en Gangsti, som der mulig kunde være, ikke skulde regnes med. Men netop fordi jeg har opfattet det saaledes, synes jeg, det er ret strengt at forlange, at naar der lægges en Sporvej i Vejen, skal den ikke medregnes, skønt det er vitterligt, at alle mulige Køretøjer, Cykler og Fodgængere benytte Sporvejene som en integrerende Del af Vejbanen. Den ærede Minister fremsatte det Eksempel, at paa en Vej, hvor der var elektrisk Sporvej, skulde en Vogn vige til Side for to Automobileer,